

finder Sted, og den Gevinst, som Modtageren af Friaktien kunde faa ved at omsætte den til større Værdi end den paalydende, maa betragtes og behandles som anden Gevinst ved Salg af Aktier og Værdipapirer efter de almindelige Regler, som Lovgivningen i saa Henseende foreskriver.

Endelig er der foreslaaet en Ændring i Reglerne for Kommunernes Vederlag for Skatteopkrævning. Dette Vederlag er steget ganske overordentlig i det sidste Aar. Medens det endnu i 1920 kun var 1 624 000 Kr. beregnet efter de halvanden Procent, som tidligere var gældende, er det for 1920—21 budgetteret til 2 700 000 Kr., og for 1921—22 vil det blive meget betydeligt større, idet de Undersøgelser, der er foretagne paa Grundlag af Skatteligningen, viser, at der efter Ligningen af 1919 og antagelig ogsaa endnu efter Ligningen af 1920 vil indgaa forholdsvis betydeligt mere end tidligere. Denne Stigning beror derpaa, at ved den sidst vedtagne midlertidige Formue- og Indkomstskattelov indarbejdede man det antagne Udbytte af Merindkomstskatteloven i den almindelige Indkomstskattelov. Tidligere var som bekendt Merindkomstskatteloven den Kilde, af hvilken de største Indtægter af Indkomstskat flød, men denne Merindkomstskat indbetaltes direkte til Staten, passerede ikke Kommunerne; den fik altsaa Kommunerne ingen Procenter af. Naar man nu forlader Merindkomstskatten og til Gengæld, som i Fjor, betydeligt forhøjer Formue- og Indkomstskattens Sats, passerer det hele gennem Kommunerne, uden at der eksisterer den Vanskelighed for Kommunernes Regnskabsførelse og Opkrævning, som ligger i, at det er forskellige Skattelove, der skal opereres med, forskellige Forfaldsterminer o. s. v. Det er alt sammen indarbejdet i samme Skattelov. Det hele, der sker for Kommunerne, er, at de faar større Beløb at indkræve, hvilket ikke betyder nogen væsentlig forøget Vanskelighed for dem, men derimod en uforholdsmæssig stærkt stigende Indtægt. Derfor har jeg ment, at det vilde være rigtigt at indføre denne Forandring, at det Vederlag, der er ydet Kommunerne, formindskes fra 1½ til 1 pCt. Det vil dog blive en meget betydelig Indtægt for Kommunerne. Efter de Beregninger, vi har kunne gaa ud fra med Hensyn til Skatten for 1921—22, vil Indtægten blive 2 800 000 Kr., altsaa endda noget mere end Godtgørelsen har været i Finansaaret 1920—21.

Med Hensyn til det finansielle Udbytte af Lovene henviser jeg til mine Bemærkninger ved Finanslovens første Behandling. Jeg har,

som sagt, ladet foretage Undersøgelser med Hensyn til det antagelige Udbytte efter Skatteligningen for 1919 gennem Statistisk Departement, og efter Resultatet af disse Undersøgelser og efter, hvad der allerede kan formodes med Hensyn til Indtægtsforholdene i 1920, har man anslaaet, at Indtægten af den her foreslaaede ekstraordinære Forøgelse af Formue- og Indkomstskatteloven vil udgøre for Indkomstskattens Vedkommende 124 Mill. Kr. og for Formueskattens Vedkommende 22 Mill. Kr. Der-ved fremkommer en meget betydelig Indtægt paa Indkomst- og Formueskatten; den kan for et Aar anslaaes til 293 Mill. Kr., men da en Del af Skatten falder det derefter følgende Finansaar til gode, nemlig Finansaaret 1922—23, har vi maattet nøjes med at anslaa for Finansaaret 1921—22 en Indtægt af 280 Mill. Kr. Det maa her tages i Betragtning, at den Byrde, der vil falde paa Befolkningen ved den saa godt som uforandrede Fornyelse af Indkomst- og Formueskatten, i Virkeligheden vil blive betydelig ringere end Byrden efter den nugældende midlertidige Lov. Der er nemlig den væsentlige Forandring, at for Skatteaaret 1921—22 indtræder første Gang dette, at alt, hvad der er betalt i ekstraordinær Formue- og Indkomstskat, maa fradrages fra det skattepligtige Beløb, medens man tidligere ikke maatte fradrage Merindkomstskatten. Det vil have en meget betydelig Virkning; hvor stor, har det været umuligt at udregne, men de forskellige Prøveberegninger, der er gjorte, har ført til, at man kan antage, at Minus for Statskassen derved, at dette Skattefradrag finder Sted, vil beløbe sig til mellem 30 og 40 Mill. Kr., hvilket der ogsaa er taget Hensyn til ved den foretagne Beregning af Udbyttet. Men de 30—40 Mill. Kr. er altsaa en Lempelse for Skatteyderne, og en Lempelse særlig for dem, der er blevet haardest ramt.

Hvis disse Lovforslag vedtages saaledes, som de her er forelagte, vil de indbringe en Merindtægt af 234 700 000 Kr., og dette lagt til det Beløb, som Indtægten af de ordinære Skatter er anslaaet til paa Finanslovsforslaget for 1921—22, nemlig 318 367 000 Kr., giver 553 067 000 Kr. Dette er kun henved 41 Mill. Kr. lavere end Indtægten efter §§ 1—7 paa det sidst aflagte Statsregnskab, og det kunde synes at være en høj Indtægt, men det er min bestemte Overbevisning, at den ingenlunde er for høj, og at man ikke vil kunne undvære noget deraf. Aaret 1921—22 bliver i mange Henseender et overordentlig dyrt Aar. Vel har vi afviklet forskellige af vore